

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ

Τα κείμενα πού μάς υπέμειναν από την άρχαιαν ίστοριαν του Χριστιανισμού δεν είναι πάρα πολλά. Σπάνια και διατυπωμένα κατά τὸν πρώτον αἰώνα και ἀζόμη και κατά τὸν δεύτερον, ἀρχῆσσον νὰ συνάψωνται κατά τὸν τέταρτον και ν' ἀποτελοῦν ἀπό τὸτε ὅγον ἐπιβλητικὸν χάρις εἰς τὴν παραγωγοτήτην τῶν μεγάλων διδασκάλων τῆς ἑποχῆς επεινῆς. Τοῦ Ἀμφούσιον, τοῦ Ἀνγυστίνου, τοῦ Ἱερονόμου, τῶν δύο Γοργοπίνων καὶ ἄλλων. Παρὸ δὲν ἔτη τὸν τόπον τῆς ἑργασίαν μάτην δὲν ὀπίτεται πλήρες φῶς εἰς τὸν προγενεστέρον σκοτεινοὺς αἰώνας. Συνέβη μὲ τὰ κείμενα αυτὰ δι, οἱ καὶ μὲ τὰ πλαισιών τῶν Ἐλλήνων συγγραφέων. Νέοτεροι συγγραφεῖς ή καὶ σχολιασταὶ τῶν ἀπαριθμοῦν ἔργα ποὺ ἔχαμησαν ἐντελῶς, ἡ διεσπασμένη περίπτωσις διλόγων γνησίων κειμένων ἐντὸς ἀλλον μεταγενεστέρων ἔργων, η μᾶς μειναν μόνον αἱ περιοπαὶ τον. Ἐργασία ἀνύλογος πρὸς ἑποχὴν τοῦ Στυμβίου. Δέν εἶναι ἀπίλανον μάλιστα οἱ ἄνθρωποι οἱ συλλέκται τοῦ ἁγίου ἀλώνων νὰ κατέστηρεν κειμένα τὰ ὅποια δὲν ἐθέρωνται πουπούδαι, οὐτοὶ τὰ ἔγαπτελεύμαν καὶ τὰ ἀπηρταὶ σαν χαμονί. Αἱ αναμενέσαις εἰς τὸ μεταξὺ πλείσται αἰρέτες καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιδράσεως ἐναντίον τῶν ὑπηρόσεων κατά τὸ πλείστον τὸ ἔργον αὐτὸν τὸν ἔξαραντισμού, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ χωρὶς ἄλλο ζητημάτων τῆς ιστορίας, ὁ πόποις ὑπῆρξε σύγχρονος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Βαρδεσάνου τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐδεσῆς τὸν ὅποιον ὁ Ρενάν θεωρεῖ οὐ τὸν ἰδρυτὴν τῆς Ἐλληνικῆς κρισιμικῆς φιλολογίας. Εἰτοὶ ἐπίσης ἔξαραντισμούς που πλείσται ἔργα ποὺ ἐνεγραντισθοῦσαν κατά τὸν δεύτερον αἰώνα εἰς τὰς πλήρεις θρησκευτικοὺς πυρετοὺς κοινωνίητας τῆς Μικρᾶς Ἀσσίας, πλείσται ἐπὶ τὸν Τερτυλίακον. Ἐλάχιστα μόνον δεσμῶθησαν χαριτεῖς εἰς μεταφράσεις τῶν κρισιμικῶν καὶ τῶν συμμαχιῶν. Αἱ σχολαὶ τῶν ἀντίγραφων τῶν Κριστιανικῶν κειμένων ποὺ ἴδοντεν οὐ Καρολομάγνους μᾶς διέσπασαν μεταξὺ πολλῆς ἀστικάτου, μῆλος καὶ μερινού τεμένους τῆς πρότης περιόδου τοῦ πρώτου κρισιμικοῦ αἰώνος.

μεταξὺ τῶν ἄλλων
ἢ τὸν φαρού
τῶν ἔργουντον
οὐ ποὺ τὸ πολιτικοῦ
μέταπλανούν
εἰς τὴν ἀντελώς
ἀρχαιλόδη μᾶ-
ζαν. Απὸ τὰ πα-
ραρτήματα τῶν
χειρόγραφοι ἀφ ον
τῶν μεγάλων
παλαιῶν βιβλιο-
ηράρων, δουτού
συνεχίζεται ἡ ἀ-
ναδύναται ἔρ-
γασίας ἔρχονται
ἐν τούτοις συγ-
νά εἰς φῶς πο-
λιτικά γρατά
ενδήματα συμ-
πληρούνταν ιστο-
ρικά κενά, καὶ
παρουσιάζονταν
ἀριθμούρική
ἐπιστήμη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσέφερε μᾶλλη
μίαν φρούτην τῆς ιστορίης της εἰς τὴν γνώσεων διὰ νῦν
καταστήσατο λογοτέρων τὴν ἀπίνοιαν ἐπὶ τῷν κρισιμικῶν
ψυχῶν ποὺ ἐπέκριτεν θεία καὶ αἰωνία ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ὅπου οὐ
Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου συνεπλήρωσε τὸ μέγα δίδαγμα τῆς ἀγάπης
διὰ τῆς θυσίας.

Εἰς τὰς νέας αὐτὰς ιστορικὰς ἔργασίας ὑπελεῖται τὸν μεγάλην ἔκεινην ίστοριαν. Η ἀρχαιολογική ἐπιστήμη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσέφερε μᾶλλη
μίαν φρούτην τῆς ιστορίης της εἰς τὴν γνώσεων διὰ νῦν
καταστήσατο λογοτέρων τὴν ἀπίνοιαν ἐπὶ τῷν κρισιμικῶν
ψυχῶν ποὺ ἐπέκριτεν θεία καὶ αἰωνία ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ὅπου οὐ
Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου συνεπλήρωσε τὸ μέγα δίδαγμα τῆς ἀγάπης
διὰ τῆς θυσίας.

Τὸ δυσκολὸν τῆς ἔξαραντος τῆς γηνηστήτους τῶν ἔργων
αὐτὸν εἶνε διὰ ὅποια λέπτη η χρονολογία, καὶ διὰ σπανίων εἶνε
ἔργα ἔκεινων οἱ ὅποιοι φέρονται νέοις οὐ συγγραφεῖς τῶν. Κατὰ τὴν
ἐποχὴν ἔκεινων οἱ φραγμοί διὰ νῦν δοθῆ σημασία εἰς τὰ ἔργα τῶν
μετεπειλόντων τεχνάστων διαστοφόντα τὴν ἀλλήθεαν. Ήτο συ-
νήθεια κυρίων ἔβασική. «Ἐνας σοφός Ἐφραίμος διὰ νῦν τὸ ποιη-
τικὸν ἡ τὸ ιστορικὸν ἡ τὸ θρησκευτικὸν ἔργον τὸν ἐπιτυχάνον τὸ
ἀπέιδει εἰς τὸν Ἐσδραν, εἰς τὸν Δανιήλ, εἰς τὸν Σολομῶντα, εἰς
τὸν Δαρεῖδ, εἰς αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν. Οἱ κριστιανοὶ τῶν πρώτων χρό-

νων ἔκαναν τὸ ἱδιον. Ἀπέδιδαν ἔργα των εἰς ἓντα ἀπόιτολον, ἡ εἰς
ἡνίαν ίστοριὸν πρόσωπον ἐπὶ τοὺς ἀναφερομένουν εἰς τὰ Ἀγα Εὐάγ-
γέλια. Κατ' αὐτὸν τὸν πόρπον ἔνω τὸν ὄντος καὶ εἰς σφαλμάτων
καταφίνεται ὅτι πρόσειται περὶ πλαστοῦ κειμένου, δὲν καθίσταται
εὐκολόν νὰ γνωθῇ περὶ ποιητῶν πρόσωπον.

Ἄλλα δὲν αὐτὴν ἡ ποιαλλοφοροφός ὑπὸ τὴν ὑπότελη
ἰστορικὴν πηγὴν. Μοιάζει μὲ ἀμφορφοφόρον χῶμα, ἀλλὰ χῶμα προερχό-
μενον ἀπὸ τὴν καρδίαν χρωστωχείου. Ή σορθή ίστορία θὰ καθα-
ρίσῃ τὴν εἰπελή ψύχην ἀπὸ τὸ γνήσιον μέταλλον καὶ ἡ ἀλήθεια πλου-
τεῖται.

Ἐγουν γραφεῖ μεταγενεστέρως τῆς ἑποχῆς τὴν ὑποίαν πιστο-
ποιούν, ἀλλὰ ἀναμφιστήρως εἰνε ἔργα παγοθεμένων ἡ πάτη τὴν πα-
ράδοσιν. Η πίστις πρὸς τὸν Σωτῆρον καὶ ἡ καταδίωξις τῶν χρι-
στιανῶν τῶν πρόπτων αἰώνων ὑπὸ τὸν αιτωλοτάρχον τῆς Ρώμης
ἴστησε τὴν μητήρα τῶν μαρτύρων τῆς θρησκείας εἰς τὴν ὥσταν τὰ
γεγονότα τῶν χρόνων τοῦ Χριστοῦ μειναν ἀπὸ ἐξουλογίσθεος εἰς
ἔξοιλολόγησαν ως γρατά. Υπάρχει ἐποιένως ἀρχετεῖ ίστοριὴ ἀ-
λήθεια εἰς αὐτὰ καὶ διαιστὸς δὲν αὐτὰ ἔχουν θέσην σοφαρῶν δο-
κιμάτων.

Μέρος αὐτῆς τῆς ίστορικῆς ὑπὸ ἀπότελον τὰ περίτιμα «Υπο-
μνήματα τοῦ Πιλάτου», η «Ἀναφορά τοῦ Πιλάτου» καὶ η «Παρά-
δοσις τοῦ Πιλάτου».

Ἡ συγγραφὴ τὸν ἀνάγεται εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀντοχατορίας
τοῦ Γαλερίου κατά τὸν ζων αἰώνα. Ήτο ἑποχὴ διώξεων καὶ στα-
τισμῶν καὶ μαρτυρίων. Ή κριστιανοὶ διδασκαλία ἐγένετο εἰς τὰς
κατασκόμπιες τῆς Ρώμης. Ήτο τὰ σχετικά μὲ τὸν Πιλάτον ἔργα
ἔλαφον τὴν οὐριστικήν τοῦ πορφύρην, προερχόμενα χωρὶς ἀλλὰ ἀπὸ
τὴν παράδοσιν, τοῦ πρώτου αἰώνου τῆς πόρπων ποιητῶν τὴν
διδασκαλίαν καὶ τὴν καταήσην τῶν χριστιανῶν.

Τὰ κατά τὴν δίζην τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τὰ μετ'-
αὐτὴν πάρονταν καὶ στα-
τισμῶν καὶ μαρτυρίων.
«Υπομνήματα
τοῦ Πιλάτου» τὰ
ἔδωσθεντα ὑπὸ τοῦ
Τίσεντορφ εἰς τὴν Λειψίαν
μετὰ τῶν «Α-
ποκορύφων Εὐ-
γενενοῦς καὶ Ισχυ-
ριζμένουν οὐ θη-
ρεύνησε τὰ σχε-
τικά πόρπων καὶ συγ-
χρόνων πόρος τὴν
δίζην καὶ τὸν

Ο Ἰησοῦς ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου

(Εἰκὼν τοῦ διαστήματος ψωγάριου του MUNKACSY)

Πιλάτον ἔγγραφα καὶ ἐκδέσεις. Παρέζονται πληροφορίαι λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.

Πιλάτον ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέμεναν.
«Ωνάζοντο» Αννας, Καΐφας, Σίμης, Δαθαίρ, Γαμαλιῆς, Ιούδας,
Λευΐς, Νεφθαλίες καὶ Τάιερος. Είχαν συναγέρει τὸν ὄλην μὲ
πιστορινάτας φοβεράς καὶ ὅλος τῆς ἀληθείας τοῦ ιστορίου τοῦ
καταδίωξης καὶ διασταύρωσης τοῦ ιστορικοῦ θρησκευτικοῦ πορευόμενον.
Ο Πιλάτος ἔγγραφα καὶ προβλεπούμενα λεπτομε-
ρεστέραι καὶ κατονομάζονται πόρπων δρῶντα μάριστα μεχρὶ τῆς
ἀποκαλύψεως τῶν θυτομάρτυρων. Ο Πιλάτος ἀντέτη εὐθὺς ἐξάρχης
εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κατηγόρων τοῦ Χριστοῦ, τῶν συνομητηρῶν τοῦ
νῦν τῶν ἔξαφανίσουν. Άλλα οἱ ἀρχειερεῖς καὶ

μης ἔκεινης θετεράπτη πρὸ τοῦ ἀκούσματος τοῦ καταγγελλούμενου ἐγγίλματος. Κύμα πλήνος ἀλλαζόντος ὅρμησε τοῦ πρὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἔζησε τὴν σύλληψιν καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ Χριστοῦ. «Οἱ Πλάτος διέταξε νὰ συλληφθῇ καὶ μετ' οὐλύγον τὸν ἑφαντικὸν εἰς τὸ πατητικόν.» Ἐνας¹ Ἐλλήν κοιδώνως διετάχθη νὰ τὸν ὄδηγήσῃ πρὸ τοῦ Πλάτουν. Άλλα ὡς κούνισσα μόλις εἶδε τὸν διδάσκαλον ἔπειτα καὶ τὸν προσεκύνησε. «Οἱ Πλάτος ἔξελάγη καὶ ήρθωσε τὸν κούνισσα τὴν ἐσίμωμαν αὐτὴν ή πράξις.» Εἰσενος ἀπῆγ- τησεν διτὸ πρὸ ήμερῶν τὸν εἰλέγειν ιδεῖ εἰσερχόμενον ἐν δόξῃ εἰς τὰ Ιεροσόλυμα ἐπὶ πόλου δύον καὶ υμνούμενον ἀπὸ τῶν λαοῦ. Εἰλέγειν μάθει τοὺς θαυμάσατο τοὺς οὓς ἀπίστευεν ἦδη οὐ τὸ νίος τοῦ Θεοῦ.

Ἐνώπιον τοῦ Πλάτωνος τὸν παῖδα εὐεργέτην τὸν διάσημον
Ἄριστον τὸν μεγάλον τοῦ Πλάτωνος καὶ δημόσιου λιθίτεων¹ εἰς τὸν
μένοντα τῆς συνέγυνος τοῦ Πρόδρόλας καὶ δημόσιου λιθίτεων² εἰς τὸν
χειρόνομα.
Τοῦ Πρόδρόλα τοῦ προτάγμηνε διτεῖ πλεονεκτούσι φρούρον καὶ
τὸν συνεργόνευε νῦν μὴ καῦται κανένα καυόν εἰς τὸν δικαίουμενον
Ἴησον, ἡ φωτεινή ἀπότισι τοῦ ὀπίου τῆς προσανήγειτε τὰ μέλ-
λοντα νά συμβοῦν. Οὐ Πλάτος τὸ εἰπεῖν εἰς τοὺς ἄρχοντες³ καὶ ἔξει-
νοι τοῦ ἀπτήρησαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς⁴ κατόψθιστε νά προσαλέσῃ αὐτὸν
διτεῖσιν διανομῶν γοντελούν.

Ἄρχοντες τούτους πάντας οὐκέτι θέλουσιν εἶναι
νῦν ἐξήτησε νῦν μαρτυροῦσῃ υπὲρ αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐ Ανναῖς καὶ οὐ Καϊ-
άφας ἀπίθυνσαν διτὶ ὁ ερβαῖκος νόμος ἀπαγορεύει εἰς τὰς γυναικα-
νας μαρτυρὸν πρὸ τοῦ δικαιοστίου. Τότε οὐ Πιλάτος ἐξήτησε λε-
πάνυον μὲν νερόν καὶ ἔνιψε τὰς γειδας του λέγων :

«Αθώοι είμι από τούς αἰματούς τοῦ δικαιού τούτου».
Μετά τούτο τὸν παρέδωσε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς διὰ νὰ φραγγελωθῆ-

καὶ σταυρῷ θῆ.

Κατὰ τὴν παράδοσιν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαλήνη ἐτάξειδευσεν εἰνὺν μετά τὸ θεῖον μαρτύριον εἰς τὴν Ρόμην διὰ νά καταγγέλῃ τὸν Πιλάτον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριον. Ἡ ἀναφορά τοῦ Πιλάτου πρὸς τὸν Καίσαρα εἶνε συντεταγμένη εἰς τὸ ἄνω ὑψος καὶ ἐπὶ τοῦ βάσεως τῶν ίδιων στοιχείων. Περιγράφει τὴν διώρυν πού παρέδοσε το πνεῦμα μὲ ποιητικήν πρόγιατι εἰλόνα. « Ήνίκαι δὲ ἐστιαυμόθι, τοῦτο ἔγενετο ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, τοι πήλιον κυρψήντος τελείω καὶ τοῦ θύλου σκοτεινοῦ φανομένου ήμέρας οποῖς; διστε ἀστρα φανῆναι, ἀλλ' ὅμως τοῦ τηλαγόντης ἐσκοτισμένην ἔχειν, ὃς οὐδὲ ἡ ὑμετέρα οἰλαι, εὐδεσβία ἀγνοεῖ, διτὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἥγειν λύγονας ἀπὸ έπικράτειας θώρας ἔως θύρας. Σελήνη δὲ ὁς ἀιμα οὐσα δηλη τηνάτος οὐ διέλαμψε, καίτοι γε παμπλήθυνος αὐτῆς την χανούσης. Τα ἀστρα δι και δι θριστι θρησην ἐποίουν διά την παρ' αὐτῶν γενο μένον παπανούμαντας.

‘Η «Παράδοσις Πιλάτου» ἀκολουθεῖ τὰ ἱπομνήματα. Είναι ή δικαίωμα τοῦ Πιλάτου εἰς τὸ Καπιτώλιον κληρόνετος νὰ λογοδοτήσῃ διὰ τὴν παράδοσιν των συνδικών του Χριστού. Ο Πιλάτος ἔχει πρὸ τοῦ αὐτοῦ κορόπεδον Τίβεριον εἰς μέσωπόν του παντού καιτικαστρήσεις θάνατον.

χριτορός τηρεούν εν μεθόδησυντάκτοι καιταπεισούνται να παντού
Ολο πρωτον συλλέκτην τῶν κειμένων τούτων ἀνάφεον ὁ Ἄνα-
νιας τὸν Νικόδημον τὸν κηδεμόνα τῶν Χριστὸν μετὰ τοῦ Ἰστήρη-
τοῦ εὗξ Ἀρμαθαίας. Τὸν ἀναμψιάθητον περὶ αὐτοῦ εἶνε δὲ ὅτι
ὑπτηγόρευεν ἡ παράδοσις, ἡ δοτία δοσον καὶ ἀν ταραμορφώντα
με τὸν καυτὸν δηναχεφει πάντοτε ἀπὸ μίαν ἴστορικὴν βάσον. "Ολο
αὐτὰ εἰνε γραμμένε Ἐλλήνιστι. **Διονύσιος Α. Κόκκινος**

Η ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

[Μετάφρασις ἐπὶ τὸν Ἰταλικὸν καὶ ὑποημιεύσωσις τοῦ κ.
Χαρού. Ἀγρωνάτου. Οδοίς ἔχει^{τι} δικαίωμα ἀναδημοσιεύ-
σεως τῆς και ἐκδόσεως ἐκτὸς τοῦ μεταφραστοῦ.]

(Συνέγεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ ζωὴ μον ἡ στὴ Γερουσίᾳ, σὲ διάστημα δὲν ζέρω πόσους μῆνες, ἵναται εὐχάριστη: λίγη δουλειὰ καὶ πολλή διασκέδαση. Θέσται, εἰσ-
ορτές, γεννάμαται τ. λ. κ. τ. λ., τέτοια ταῦτα ἡ συγχεραλώσις αὐ-
τῆς τῆς εὐνηυσμένης περιόδου. Θα ψωμοῖς πάντα ἔναν πονηρὸν
ζενοδόχο, ποι μᾶς σφεύρωμε μᾶλα λαζανότητα, μᾶλα μοναδική πατέλ-
λια, μᾶλα σελλάνια, τα δρότα τοι εἶχαμε προσκαταβάντει, για νά μᾶς
επιμαράσῃ ἔνα γεῦσα. ^π Ήμεστος ἐφιλοι, ὥστη τῆς Γρηγορίας τῆς
Γερουσίας. Δὲν παρατονεθήγαγε μή αὐτό, δὲν τὸν ἔνανενοχλήσαμε.

ώμους ποτε πεύ.
Τότε ἐγνώσασι στὴν Κέρουρα τὸν ποιητὴ κόντε Σολωμό. Ἐπί-
γιανα συγνᾶ σπίτι του και του υπόβαθρα τέλιμωρες μου συνέβησες
που είχε^{εν} καλωσούνη ν' ἀκούῃ την αναγνώση τους και ἀπάντων
στές όποιες μου ἔκανε

πάντα ωφέλιμες παρατηρήσεις. Έρχονταν επίσης έξει κι' άλλοι και οι ίδιοι τοι διάβαζαν κατά.

γράψῃ ἀπὸ τῆς Γερουσίας τὸν κύρτον Δελλαδέσποιν, ἐπειδὴ ἀπατούσιν γά την Ἑλεύθερον τοῦ τόσο φιλελεύθερον μέστον τῆς Γερουσίας, οὐδὲ ἴταν μέσα στοὺς δρόμους. Ἡ ἀπάτησιν αὐτὴν τοῦ κύρτον Δελλαδέσποιν ταῖς στάχυσι μοιραῖται στὴν ευτυχία μας. Μή θελόντας γά νῦν πηγαδάσια πειά εἶχε, ἀπὸ οὗ ἐψήφιε ὁ θείος μας, ἔζητος καὶ ἐπέτυχεν γά μα στειλέσθω στὴν Κεφαλονίαν, ὃς ίδοις γὰρ τὸ προτόγολον τοῦ Εἰρηνοῦ διεζίσκων τὸν ἵδρυ μαθῶν τῆς Γερουσίας.

οικείων με τὸν τοῦ μαρτυροῦ ήτος Ἑρμούπολην.
Αλλά, ὡς στὴ Γερουσία, ἥτανε ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, στὸ Δι-
καιοδότην ὑπέφεραν ὄντες καὶ καθικώς: ἀνάπτενε ἐκεῖ μέσα ἔναν ἀ-
ριστόν, ποὺ τὸν ἀφήναν χωρικού κακούσσον. «Ἐτοί θύτερος» ἀπὸ
ἔννα χρόνια περίπου ὑπῆρεσιά, χροὶς τῇ θέλησή μου, ἐψυχα για τέ-
Παρίσι, γιὰ νὰ προπαρακευασθῶ ἐκεὶ εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγο-
ροῦ.

στη ψαλαστική βαρύα του βαπτούσιον, κιανού παπούους Υγγείλεις αξιώματος και μια κυριά επίστος. Ηγγείλεις, ἀφίνοντας με ἀγένεια τὸ κύριο Μπονά, εὐγενή Κερυρωπός και δικαστή, με τὴν κυριά του να βγοῦν στὴν ἔρηπτα πάποντας σε μιαν ἀκάθητη φωτηγίδα, ποι ἐρχόντων νά φωτιστών βαρεῖσα και ἐπιτρέψεντα.

Ἔχενται τοῦ πλούτουνος ἐπειδαῖς στὴ στηγή, κι ἐτρεπεῖσαν τὸν κύριο Μπονά, προστατωντας νὰν τὸν πεισῶν νὰ μην ἔβησεν εἰπεῖν δὲν μᾶς ἔπειρναν, στὶν ἴδιαν βάρκα, ποὺ είχαν δάσων στοὺς Ἰγγέλους. Ομούς δὲ κύριος Μπονάς ἐσψήφιστες κι ἔβησκε με τὴν

Κυρίων του μὲ τὴν φωτηγίδα. Ἀπελάθησε τὸν τέλος νὰ ἐκδικηθῶ ἔγαν
γὰ τὴν προσβολήν, που ἔκαμψε στὸν κύο Μπούνα.
Οἱ προσπάθειες τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἀπειλές μου νὰ μὲ βγάζω
λουν στὴν Ἑρώα, ἐμείναι μάταιες. Ἐδήλωσα πῶς δὲ θάγανα ποτε
παρὰ μὲ τὴν ίδιαν βάρκαν τὸν Ὑγκέλαν. Τοῦ πλήρωμα τοῦ πλοίου ωρ
κιζόντων πῶς θὰ μὲ ξενάγεραν στὴν Κέρκυρα, καὶ μόλις αὐτοὺς
φασιόνεσσον νὰ γινόσω ἑκεῖ, παρεῖ ποτὲ νότοχωρήσο. (Ἀκούσανθε